

MALEMORT/BLACKOUT

MALEMORT/BLACKOUT

PATRICK BERNAUW

© 2017 by Patrick Bernauw & vzw de Scriptomanen
contact: patrick.bernauw@skynet.be

www.scriptomanen.org
www.bernauw.com

Deze Printing On Demand (POD) uitgave werd gefaciliteerd door mijnbestseller.nl

Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op welke wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

A decorative border in red ink, featuring repeating floral and leaf motifs, surrounds the central text area.

DE
GIFTMENGSTER

en andere boeiende verhalen

VOOR DE JEUGD EN HET VOLK

GEERAARDSBERGEN

Werk van den B. Carolus-Borromeus.

Enkele jaren geleden bracht ik bij wijze van paranormaal literair experiment de nacht door in een leegstaande, vervallen art nouveau woning. Die was me aangewezen door een aantal *urban explorers*, die beweerden dat het er spookte. Misschien had dat te maken met de tot de verbeelding sprekende naam *Malemort*, in smeedijzeren letters boven de imposante voordeur aangebracht. Het is de naam van een dorpje in Frankrijk, maar het woord laat zich ook interpreteren als een kwaaië – accidentele of gewelddadige – dood. Tenzij je het, met een dichterlijke vrijheid, wenst te vertalen als ‘het Kwaad is Dood’, niets is onmogelijk.

Maar er bleek meer te zijn tussen hemel en aarde... De foto's die de *urban explorers* in *Malemort* hadden genomen, bleken achteraf stuk voor stuk gewist door een of ander virus, en vreemd genoeg – alsof er een vloek mee gemoeid was – hielden ook mijn foto's ineens op met bestaan. En toen ik enige dagen na mijn paranormale nacht terugkeerde om het huis alsnog digitaal vast te leggen, bleek het inmiddels afgebroken.

Ik had het in mijn hoofd gehaald contact te maken met de entiteiten die vertoefden aan gene zijde, niet door de beproefde spiritistische techniek van het automatisch schrift te hanteren, maar net het omgekeerde te doen. Met een stift of tintenkiller en op basis van de meest uiteenlopende teksten wist de ‘blackout poet’ – ‘stiftdichter’ in het Nederlands – boodschappen uit van al dan niet literaire aard. Het is een avontuurlijke manier van schrijven, waarbij je schrijft door te schrappen. Maar ook wie zich aan ‘channeling’ wil begeven, kan het procedé toepassen. Als magisch-realist, kon en mocht het voor mij allebei. Twee vliegen in één klap.

Zodoende installeerde ik mij met mijn stiften aan een gammele tafel en ging aan het werk met de tijdschriften en kranten die ik had meegebracht. Uit *Zuurvrij*, het prachtig vormgegeven berichtenblad van het Letterenhuis, schrapte ik een intrigerend stuk bij elkaar over een tragische liefde die ‘ik’ hier vond, ‘onder de bomen, anderhalve eeuw geleden’. En uit mijn lijfkrant *De Morgen* distilleerde ik een bericht over een ‘eigenzinnige schoonheid’ die moest omkeren en komen, ‘als een wolkbreuk hartverscheurend direct’.

Dat vormde een veelbelovend begin. Maar toen kwam er niks meer.

Onder de bomen

vond ik

ander-

hier

tragische

halve eeuw geleden

een

o mijzelf

hefde

terug te vinden

in de middagzon

en er was muziek

in het gras

zoals destijds van koffergram-

mofoons.

Ik besloot op onderzoek uit te gaan in het huis. Misschien viel er wel wat inspiratie te putten uit de gangen en kamers en geheime krochten van *Malemort*. Er bleken ook nog een handvol beschimmelde boeken in de bibliotheek achtergebleven. In het licht van mijn zaklamp ontdekte ik een roman van Lode Zielens (*Het Duistere Bloed*), een biografie van Ernest Claes en een van Felix Timmermans, een bloemlezing gedichten (*Dietsche Balladen*) en werkjes over P.B. Shelley en William Shakespeare – stuk voor stuk in oude spelling. Maar mijn blik bleef haperen bij een *Werk van de H. Carolus Borromeus*, uitgegeven in Geeraardsbergen, dat de stichtende titel droeg: *De Giftmengster, en andere boeiende verhalen voor de jeugd en het volk*. Toen ik even door het boek bladerde, zag ik dat één van die boeiende verhalen *Malemort* heette. In het boek prijkte trouwens ook een met de hand geschreven ex-libris:

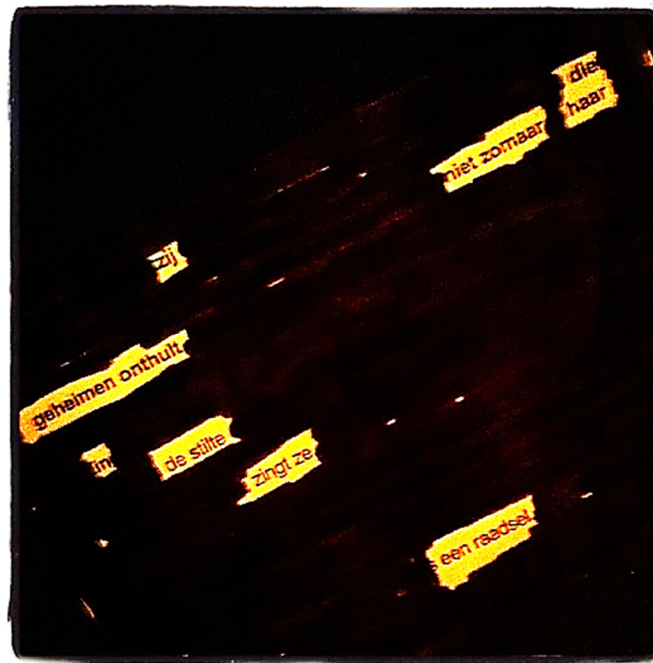

Ik nam de literaire schatten mee naar mijn werktafel en in het licht van een olielamp begon ik naarstig te schrappen. Alle teksten uit Deel 1 en Deel 2 werden die nacht gemaakt. Toen de ochtend in de lucht kwam, ging ik naar huis. De boeken nam ik mee. Een aantal stiftgedichten heb ik later gebruikt voor *Eutopia/Blackout*, waarin ik ook een essay opnam over channeling en blackout poetry. Maar ik wist geen raad met de meeste teksten die gedurende die ene nacht tot stand waren gekomen: al hoorden ze ontegensprekelijk bij elkaar, ik zag de samenhang niet. Tot ik aan de slag ging met *Het Duistere Bloed* – waaruit ik eerder al enkele bladzijden had gebruikt in Deel 2 – en er, inderdaad, een soort ‘verhaal’ tevoorschijn kwam.

Beste lezer(es), omdat we zo goed als alle context missen, valt er nog heel wat te interpreteren. Stelt de *Giftmengster* niets méér voor dan alleen maar een grapje, en werd niet links of rechts een hinderlijke echtgenoot uit de weg geruimd? Communiceren twee geliefden met elkaar over de dood heen, en gebruiken zij de blackouts als go-between, als 'medium' in alle betekenissen van het woord? Heeft de ene de andere opgeroepen? Het is aan u om daar, in alle vrijheid, over te oordelen.

Erembodegem, juli 2017.

DEEL 1

DROEFGEESTIG VUUR VAN MALEMORT